

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 5. An Sacerdos approbatus carens potestate absolvendi à reservatis,
potest aliquando directè absolvere à non reservatis, & indirectè à
reservatis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

Resp. Neg. Ita expressè declaravit Clemens X. constit. *Superna* & Alexander VII. oppositum damnavit.

*Q. 5. An Sacerdos approbatus carens potestate absolvendi à reservatis, potest aliquando directè absolvere à non reservatis, & indire-
ctè à reservatis?*

Resp. Circà hoc duplex est sententia. Prima, quæ est communis, docet id posse in duobus casibus. 1. Si Pœnitens inculpate oblitus est aliquid reservatum, vel si bonâ fide illud confiteatur Sacerdoti non advertenti esse reservatum: quia alioqui si illud in perpetuum oblivisceretur, vel semper uteretur eodem Confessario, numquam accepturus esset absolutionem extra articulum mortis; & sic posset perire occasione reservationis, cum multi moriantur sine absolutione accepta in articulo mortis. Unde meritò censetur Ecclesia tunc dare potestatem absolvendi directè à non reservatis, & indirectè à reservatis, cum onere postea reservata confitendi Sacerdoti habenti potestatem in illa. Quam sententiam S. Carolus tenendam proponit in sua Diœcesi, in quâ proinde dat hanc potestatem. Volunt autem alios Episcopos censeri eandem potestatem concedere hoc ipso, quod non contradicunt sententiæ communi id afferenti, quam ignorare nequeunt. 2. Si Sacerdos habens reservata nequeat omittere celebrationem sacri sine gravi scandalo, nec ad-

fit Confessor habens potestatem in reservata: quia cum quilibet sibi peccati mortalis conscius teneatur Confessionem præmittere Communioni, credibile non est Ecclesiam sic instituisse reservationem, ut tunc à peccatis absolvi nequeat, directè quidem à non reservatis, & indirectè à reservatis, malleque eum cum incerta Contritione non Confessum celebrare, quam Confessionem Communioni præmittere. Tunc autem docent necessariam esse Confessionem peccatorum omnium etiam reservatorum: quia scilicet sine illâ status poenitentis nequit sufficienter innotescere Confessario, ut satisfactionem debitam imponat, & opportuna remedia suggerat. Item remanere obligationem peccata reservata iterum confitendi alteri Confessario habenti potestatem in illa.

Secunda sententia negat in ullo casu extra mortis periculum posse: quia peccata non reservata remitti nequeunt sine reservato: nam unum mortale sine alio remitti non potest. At in nullo casu extra mortis articulum peccatum reservatum potest per Confessarium carentem potestate in reservata remitti etiam indirectè. Quia 1. Trident. sess. 14. c. 7. ait Sacerdotes extra articulum mortis nihil posse in casibus reservatis. 2. Si Confessor carens potestate in reservata posset in aliquo casu extra articulum mortis indirectè ab illis absolvere, potest à fortiori in articulo mortis, & ita abs-

que ratione Tridentinum declarat nullam esse reservationem in articulo mortis, ne quis occasione illius pereat; manente enim reservatione etiam pro articulo mortis, poterit adhuc poenitens absolvi ab omnibus peccatis à quovis Sacerdote, directè quidem à non reservatis, & indirectè à reservatis, atque ita reservatio nulli poterit esse occasio pereundi. Unde ulterius satius erit reservationem manere, quam tolli pro articulo mortis; sic enim melius prospicitur vigori disciplinae sine periculo salutis animarum. Cum adest peccatum reservatum, tota causa ad Superiorem iudicem devolvitur: ergo nihil in ea potest inferior.

Jam verò fatentur Poenitentem, qui reservatum aliquod peccatum in perpetuum oblitus est, nunquam accepturum absolutionem peccatorum à Sacerdote carente potestate reservata; posse tamen in articulo mortis à quocumque absolvi; quia tunc cessat omnis reservatio. Non ideo tamen timendum esse ejus salutem: quia si bona fide faciat quod in se est cum auxilio gratiae, benignitas divina ei prospiciet, aut procurando ei Confessarium habentem potestatem in reservata, aut ei impertiendo gratiam Contritionis & charitatis perfectae. Dicunt autem Sacerdotem, qui in necessitate celebrandi nequit confiteri, nisi carenti potestate circa reservata, censeri non habere copiam Confessoris: ideoque teneri tunc elicere solum Contritionem perfectam, & posse

stea confiteri habenti potestatem absolvendi à reservatis.

Porro consentiunt omnes inferiorem non posse licite, sine necessitate cogente, absolvere à non reservatis, remittendo poenitentem ad Superiorem pro reservatis: quia integritas est de jure divino, & non debet prætermitti sine cogente necessitate.

Q 6. An si quis Confessus habenti potestatem circa reservata, omiserit ex oblivione inculpabili peccatum aliquod reservatum, hoc ipso sublata sit reservatio peccati illius, ita ut possit postea directe ab eo absolvi, per quemvis Confessarium approbatum?

Resp. Cum non sit certum tunc reservationem tolli, in praxi debet poenitens peccatum reservatum oblivione omissum confiteri habenti potestatem in reservata, ut ab eo directe seu secundum se absolvatur. Idque videtur exigere finis reservationis, qui est, ut conveniens medicina, & satisfactio à Superiore vel ejus delegato pro tali peccato imponatur. Excipe si tempore Jubilæi omnia præstitisset quæ ad illud consequendum præscribuntur: nam tunc Papa Jubilæi gratiâ tollit omnem reservationem respectu illorum qui volunt illud lucrari.